

[Kr. Kristensen.]

at en Mand med noget større Indtægt kan bevare Aldersrenten. Men een Ting skal vi huske paa, at de økonomiske Forhold nødvendiggør Forsigtighed, og saa er det, jeg mener, at virkelig principielle Ændringer i disse Forhold er der ingen som helst Grund til, naar vi staar overfor en Nyordning paa dette Omraade.

Det er naturligt, at den højtærede Socialminister gerne vil give det Udseende af, at der bliver betydelig større Udgifter, end man maaske fra anden Side mener. Det skal jeg slet ikke fortænke Ministeren i, og jeg skal ikke søge at tage den Glæde fra ham. Tiden vil nu vise, hvor meget det betyder. Det er heller ikke afgørende for mig, hvor meget det betyder økonomisk; det afgørende er, at vi faar en saadan Ordning, at Kommunerne kan inødekomme berettigede Krav. Det kan de i Almindelighed under de nuværende Forhold. Der kan være ganske enkelte Tilfælde, hvor de ikke kan, men det kan man ikke henvise til.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde, at jeg havde faaet Oplysninger, det var de samme Oplysninger, som havde ligget i Folketinget. Det er i og for sig rigtigt nok. Men Landstinget udtaler jo netop ogsaa det samme, at man efter de foreliggende Oplysninger skønner, at der ikke i al Almindelighed er nogen som helst Trang; der kan være ganske enkelte Tilfælde, hvor det kan være nødvendigt at have lidt større Beløb. Det er det, de er gaaet ind for i det Forslag, der nu ligger til Vedtagelse; og det er det, jeg anbefaler nu. Naar jeg anbefaler det, er det ikke, fordi jeg har faaet en anden Mening om Spørgsmaalet. Men naar Landstinget har vedtaget det enstemmigt, finder jeg ikke, at der er nogen Grund til nu at komme med Betænkeligheder, saa jeg kan med god Samvittighed anbefale Lovforslaget.

Vesterager: Til den højtærede Socialminister skal jeg kun bemærke, at Reform stykkevis kan være nødvendig, men det kan jo ogsaa undertiden være nødvendigt at give sig Tid til at se, hvorledes de vedtagne Love kommer til at virke. Hele dette Jag efter at faa en Lov ændret straks, efter at den er vedtaget, finder jeg ikke altid er af det gode. Men det er jo ogsaa et Ønske fra Regeringens Side ud fra den Betragtning, at det er nødvendigt, at man regner med Forholdene, som de er.

Det andet Ønske, den højtærede Socialminister havde, var Landstingets Fjernelse.

Det var jo ogsaa et fromt Ønske. Men det har heller ikke saa forfærdelig meget med Virkeligheden at gøre. Landstinget er der dog endnu, og det maa jo den høje Regering regne med, og da er det, jeg synes, at der var nogen Grund til, at man var lidt mere villig til Forhandling her i Folketinget. Det kan ikke nægtes, at det maa styrke Landstingets Stilling, at det ved enhver Lejlighed skal udforme Lovene, medens vi her mere er Tilskuere.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at vi ikke havde stillet Ændringsforslag. Det har vi ikke. Vi spurgte i Udvalget, om man kunde tænke sig at tage denne enkelte Side ud af Lovforslaget og prøve paa at gennemføre Bestemmelserne derom. Men det nægtede Flertallet bestemt. Hvorfor skulde vi saa stille Ændringsforslag, naar vi paa Forhaand vidste, at de vilde blive forkastet? Det var der ikke Spor af Grund til. Men hvis den højtærede Socialminister havde stillet et lignende Forslag som det, der kommer fra Landstinget, i Folketinget, havde vi været til at faa i Tale; saa havde der været Mulighed for Forhandling, og saa var Spørgsmaalet blevet afgjort i Folketinget, ikke i Landstinget. Det er altsaa et Vidnesbyrd om, at den højtærede Socialminister langt hellere vil løse Spørgsmaalene sammen med Landstinget end med Folketinget.

Med Hensyn til den sociale Lovgivning ligger der fra det konservative Folkeparti et Folkeforsikringsforslag sammen med den højtærede Ministers; og kan det glæde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og Socialministeren at faa et Tilsagn om velvillig Forhandling om dette Forslag fra mit Partis Side, kan jeg gentage, at vi, hvis det kan hjælpe til at tage den Agitation ud, er villige til at gaa ind i en velvillig Forhandling om at finde en Form, hvorved man kommer ind paa et andet Grundlag end det, vi har, og derved hjælper til, at der skabes sikre Kaar for de gamle og mere Tilfredshed, saa vi faar hele dette Spørgsmaal taget ud af den politiske Agitation. Det vilde vi i høj Grad sætte Pris paa. Jeg tror, at jeg kan sige, at mit Parti vil strække sig vidt i saa Henseende.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Socialministeren (Steincke): Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører for Venstre om, at det er urimeligt, som Forholdene ligger i Øjeblikket, da man venter en Socialreform, at gaa ind paa Forslag om principielle Ændringer. Men